

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.268/2010/53. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. január 18. és 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és 2011. január 20. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A bűnszövetségben, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. február 26. napján kihirdetett 4.B.341/2007/691. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

I.rendű vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette a Btk. 282/A. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a/ pontja szerint minősül.

VIII.rendű vádlott 7 rb. cselekményeinek helyes megnevezése: 7 rb. okirattal visszaélés vétsége.

I.rendű vádlott fegyház-büntetését 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát szintén 8 (nyolc) évre e n y h í t i.

VIII.rendű vádlott 2008. november 12. napjától 2009. január 25. napjáig, IX.rendű vádlott 2009. május 5. napjától 2009. szeptember 15. napjáig házi őrizetben volt.

A megítélt polgári jogi igény után járó 12 000 (tizenkettőezer) forint illetéket is köteles megfizetni I.rendű vádlott az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I.rendű, II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig, XXI.rendű vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől 2010. október 21. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban felmerült 55 950 (ötvenötezer-kilencszázötven) Ft bűnügyi költségből IV.rendű vádlottat 11 250 (tizenegyezer-kettőszázötven) Ft, IX.rendű vádlottat 15 000 (tizenötezer) Ft, XVI.rendű vádlottat 18 450 (tizennyolcezer-négyszázötven) Ft, XX.rendű 11 250 (tizenegyezer-kettőszázötven) Ft terheli.

II.rendű vádlott lakcíme: ...

III.rendű vádlott lakcíme: ...

VIII.rendű vádlott lakcíme: ...

IX.rendű vádlott anyja neve helyesen: ...

XVI.rendű vádlott személyi igazolványának száma: ...

XX.rendű vádlott anyja neve helyesen: ...

XXI.rendű vádlott lakcíme: ...

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész az I.rendű és XX.rendű vádlottak javára a joghátrány enyhítése, míg II.rendű, III.rendű, valamint IV.rendű vádlottak terhére a büntetések súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést.

Írásban részletesen indokolt perorvoslatában kifejtette, hogy álláspontja szerint I.rendű vádlott esetében a közegészség elleni bűncselekmény tekintetében ítéleti bizonyossággal csak az állapítható meg, hogy e vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő összmenyiségű kábítószer értékesítésében működött közre bünszövetség formájában. Erre figyelemmel I.rendű vádlott a Btk. 282/A. §-a (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés a/ pont I. fordulata szerint minősülő és büntetendő bünszövetségben, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, mint társtettes tehető felelőssé.

I.rendű vádlott és a védője a zsarolás büntette, valamint a testi épség elleni bűncselekmény kísérlete miatt emelt vád alóli bizonyítottság hiányában történő felmentés, ezzel együtt a büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal, míg az 1 rb. lőfegyverrel visszaélés büntette vonatkozásában a határozatnak az ügyészi vádelejtés következtében hozott eljárást megszüntető részét tudomásul vették, ezért az etekintetben jogerőre emelkedett.

A védő utóbb írásban is indokolta a fellebbezést, amelyben másodlagosan már az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Be. 351. §-a (2) bekezdésének b/, c/ és d/ pontjaira hivatkozva. Ugyanakkor az enyhítést célzó jogorvoslatát is fenntartotta arra hivatkozva, hogy I.rendű vádlott a keresleti és kínálati oldal összehozásában vett csupán részt, a kábítószer nem árusította, csak vásárolta, így kizárólag bűnsegédi magatartás róható a terhére.

II.rendű vádlott és a védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be jogorvoslatot, melyet a védő utóbb írásban is indokolt. Álláspontja szerint e vádlott ... városhoz nem

köthető semmilyen módon, ahogy az ítéletben részletezett terjesztői hálózathoz sem, nem bizonyítható a szervezetszerű elkövetés.

III.rendű vádlott és a védője a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő utólag írásban is indokolt. Ebben már elsődlegesen a megyei bíróság határozatának hatályon kívül helyezését indítványozta eljárási szabálysértések miatt, a szembesítések elmaradása, valamint az indokolási kötelezettség elmulasztása okából. Másodlagosan fenntartotta az enyhítésre irányuló perorvoslatát is, és III.rendű vádlott elkövetői magatartásának a kábítószer forgalomba hozatalaként való értékelését indítványozta.

IV.rendű, VIII.rendű, valamint IX.rendű vádlottak és védőik a büntetés enyhítését célzó fellebbezést jelentettek be.

Az V. r. vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal.

XVI.rendű vádlott a felmentése céljából, míg a védője elsődlegesen törvényes vád hiányában a büntetőeljárás megszüntetése, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében jelentett be fellebbezést. A nyilvános ülésen a védő ezen indítványait fenntartva, azokat - bizonyítékok hiányában történő felmentést kérve - kiegészítette, mert álláspontja szerint a titkos információgyűjtés adatai nem használhatók fel e vádlottra. A nyomozási bírónak ugyanis határoznia kellett volna ezen adatok felhasználhatóságáról, amely elmaradt.

XX.rendű, valamint XXI.rendű vádlottak és a védőik felmentés céljából éltek perorvoslattal, amit utóbb a XXI. r. vádlott védője írásban is részletesen megindokolt. Ebben már másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését is indítványozta a Be. 351. §-a (2) bekezdésének b/, c/ és d/ pontjaira hivatkozva. Harmadlagosan arra is utalt, hogy XXI.rendű vádlottal szemben az elsőfokon kiszabott büntetés eltűzött, mert e vádlott a „vádirat értelmében” büntetlen előéletű.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést kisebb módosítással tartotta fenn.

Álláspontja szerint I.rendű vádlott vonatkozásában a megyei bíróság által megállapított jogi minősítés törvényes, a jogi indokolás teljeskörű és helytálló. Ugyanakkor az I. r. vádlottal szemben első fokon alkalmazott joghátrány eltűzöttan súlyos, mivel a megyei bíróság nem tulajdonított jelentőséget e vádlott beismerő és feltáró jellegű vallomásának. A fellebbviteli főügyészség XX.rendű vádlott büntetését is súlyosnak ítélte, mivel XXI.rendű vádlottal szemben a XX. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor még büntetlen előéletűnek számított. Mindezekre figyelemmel e két vádlott tekintetében a kiszabott büntetések enyhítését, míg II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak büntetésének a súlyosítását indítványozta, mert álláspontja szerint ezen vádlottak esetében a megyei bíróság nem értékelte kellő súllyal cselekményük kiemelkedő tárgyi súlyát és az abban betöltött szerepüket.

A megyei bíróság ítélete VI. r., VII. r., XI. r., XIII. r., X. r., XIV. r., XV. r., XVII. r., XVIII. r. és XIX. r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért e vádlottakra a Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat nem terjedt ki.

XII. r. terhelttel szemben a megyei bíróság a 2008. április 23. napján jogerős 4.B.341/2007/148. számú végzésével a büntetőeljárást - a vádlott halála miatt - megszüntette.

Az ítélet tábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében, nyilvános ülésen eljárva bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat. Megállapította, hogy a megyei bíróság részletes, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, az eljárási szabályok betartásával szerezte be a büntetőügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat. A tényállást I.rendű, II.rendű, VIII.rendű vádlottak részbeni beismerő és a vádlott-társakra terhelő vallomásaira, a helyszíni szemle jegyzőkönyvekben rögzítettek, a szakértői véleményekre, az orvosi dokumentumokra, és jórészt a lehallgatási hanganyagra alapította. A lehallgatott beszélgetések tartalmát - azok kódolt jellegére figyelemmel - nem elsősorban a nyelvtani szabályokat alkalmazva értelmezte, hanem összevetette a szöveget a rendelkezésére álló objektív bizonyítékokkal, így a rendőrségi intézkedések időpontjaival, bankszámla kivonatok tartalmával, ezáltal megfejtve a lehallgatott beszélgetések valós értelmét, és feltárva az e körben használatos szleng kifejezések jelentését. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében, a logika szabályait követve értékelte. Indokolási kötelezettségének igen részletesen, nagy terjedelemben tett eleget.

Az ítélet tábla III.rendű, valamint XVI.rendű vádlottak védőinek az eljárási szabálysértésekkel kapcsolatos felvetéseivel, jogértelmezésével nem értett egyet.

A szembesítések elmaradása nem minősül eljárási szabályszegésnek. A megyei bíróság az ítélet 96. oldal 3-6. bekezdéseiben részletesen kifejtette, hogy miért maradt el a szembesítés III.rendű vádlott, valamint I.rendű, és IV.rendű vádlottak között.

Az itt rögzítettekkel az ítélet tábla maradéktalanul egyetért. Utal továbbá arra, hogy a Be. 124. §-ának (1) bekezdése értelmében a felmerült ellentétet szükség esetén szembesítéssel lehet tisztázni. A szembesítés tehát nem kötelező, az csupán egy lehetőség az ellentétek feloldására. Ebből értelemszerűen következik, hogy a szembesítés elmaradása nem jelent eljárási szabálysértést, és hatályon kívül helyezést sem vonhat maga után.

Az ítélet tábla nem osztotta XVI.rendű vádlott védőjének azon jogi álláspontját sem, hogy e terhelt vonatkozásában ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés során beszerzett lehallgatási anyagot, mint bizonyítékot, mert annak felhasználásáról nyomozási bírói határozat nem született.

A Be. 206/A. §-ának (6) bekezdése alapján a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását az ügyész indítványozhatja. A nyomozási bíró esetleges határozata a perbíró semmilyen módon nem köti, mivel az eljáró bíróságnak kell arról döntenie, hogy a titkos információgyűjtésre vagy adatszerzésre törvényes módon került-e sor, amennyiben igen, akkor az így beszerzett bizonyíték törvényesen került a hatóság birtokába. Jelen esetben a megyei bíróság körültekintően

megvizsgálta a titkos információgyűjtés útján beszerzett bizonyítékok törvényességét (ítélet 118. oldal 3. bekezdésétől 120. oldal 2. bekezdéséig terjedő rész). Az e körben rögzítettekkel a másodfokú bíróság egyetért. Mindebből az következik, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok törvényesek, ezért a Be. 78. §-ának (4) bekezdése nem alkalmazható.

XVI.rendű vádlott védője hivatkozott továbbá arra is, hogy a védence vonatkozásában az ügyészi vád nem törvényes, figyelemmel a Be. 2. §-ának (2) bekezdésében írtakra. A védő ezen jogi álláspontját a másodfokú bíróság nem osztotta, ugyanis a vádirati tényállás minden olyan adatot tartalmaz, amely a különös részi tényállásba illeszthető.

Mindezeket összegezve, az ítélet tábla megállapította, hogy a megyei bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet teljes körű vagy egyes terheltekre történő hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállás kiegészítése, helyesbítése szükséges a következők szerint:

I.rendű vádlott vonatkozásában - figyelemmel az ítélet 130. oldal 2. bekezdésére - rögzítendő, hogy őt 1997. február 5. napján jogerősen a ...-i Városi Bíróság ... számú ítéletével társtettesként elkövetett zsarolás büntette és önbíráskodás büntette miatt 3 év 4 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűncselekmények elkövetési ideje 1995. augusztus 22. napja volt.

VIII.rendű vádlott esetében a második helyen feltüntetett elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetési ideje 2001. július 2. helyett július 20. napja.

IX. r. vádlott vonatkozásában az elsőként rögzített ítélet másodfokú határozatának száma ..., míg a második helyen írt ítélet 2003. január 8. napján emelkedett jogerőre és az elsőfokú ítélet keltének napja helyesen április 15.

XVI.rendű vádlott a második helyen feltüntetett büntetéséből kedvezményrel 2005. szeptember 12. napján szabadult, míg a harmadik helyen rögzített próbára bocsátására a Btk. 282/A. § (1) bekezdés és (6) bekezdés a/ pontjában írt kábítószerrel visszaélés vétsége miatt került sor (X. tényállás).

IV.rendű vádlott vádlottnak kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincs.

XIV. r. vádlottól lefoglalt 379,0 gramm tömegű növényi anyag átlagos Δ -9 THC tartalma $0,564 \pm 0,076$ tömegszázalék, azaz $2,08 \pm 0,29$ gramm Δ -9 THC tiszta hatóanyagot tartalmaz, amely a csekély mennyiség felső határának 2,08-szorosa (208 %-a), a jelentős mennyiség alsó határának 10,4 %-a.

A 7,34 gramm tömegű növényi anyag Δ -9 THC tartalma legfeljebb 0,44 grammra becsülhető, amely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak legfeljebb 44 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának legfeljebb 2,2 %-a.

A 30,42 gramm tömegű tömbbé összeállt piszkos fehér színű por $11,86 \pm 0,25$ tömegszázalék, azaz $3,608 \pm 0,076$ gramm amfetamin-bázist tartalmaz, amely a csekély mennyiség felső határának 7,22-szerese (721,6 %-a), a jelentős mennyiség alsó határának 36,1 %-a.

A 7,69 gramm tömegű por $8,96 \pm 0,27$ tömegszázalék, azaz, $0,689 \pm 0,021$ gramm amfetamin-bázist tartalmaz, amely a csekély mennyiség felső határának 1,38-szorosa (138 %-a), a jelentős mennyiség alsó határának 6,9 %-a.

XV. r. vádlottól lefoglalt összesen 676,5 gramm tömegű növényi anyag átlagos Δ -9 THC tartalma $0,633 \pm 0,058$ tömegszázalék, azaz $4,28 \pm 0,39$ gramm Δ -9 THC-t tartalmaz, amely a csekély mennyiség felső határának 4,28-szorosa (428 %-a), a jelentős mennyiség alsó határának 21,4 %-a.

Az 1,63 gramm tömegű növényi anyag Δ -9 THC tartalma legfeljebb 0,1 grammra becsülhető, amely a csekély mennyiség felső határának legfeljebb 10 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának legfeljebb 0,5 %-a.

A II. tényállásban a 844,3 gramm tömegű marihuána tiszta hatóanyag tartalma $7,1 \pm 1,2$ gramm Δ -9 THC.

A III. tényállásban a 10 gramm kokain legkevesebb becsült kokainbázis hatóanyagtartalma 2 gramm, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 100 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 5 %-a.

Az ítélet 39. oldal első bekezdésében a 83,4 gramm és a 496,3 gramm ágvégződés összesen 579,7 gramm, melynek átlagos Δ -9 THC tartalma $1,179 \pm 0,012$ tömegszázalék, azaz a növényi anyag tiszta hatóanyag tartalma $6,835 \pm 0,069$ gramm Δ -9 THC.

A IV. tényállásban az 5 gramm kokain becsülhetően legalább 1 gramm kokain-bázis hatóanyagot tartalmaz, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 50 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 2,5 %-a.

A 0,5 kg marihuána becsülhetően 0,05 gramm Δ -9 THC hatóanyagot tartalmaz, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 5 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,25 %-a.

A 20 gramm kokain becsülhetően legalább 4 gramm kokain-bázis hatóanyagot tartalmaz, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak kétszerese, de nem haladja meg a jelentős mennyiség felső határát, annak 10 %-a.

Az összesen 10,78 gramm fehér színű porból az 5,02 gramm tömegű por $0,95 \pm 0,10$ gramm, míg az 5,76 gramm tömegű por $1,23 \pm 0,03$ gramm kokain-bázist tartalmaz. A 2,05 gramm kokain-bázis a csekély mennyiség felső határának 1,025-szerese, a jelentős mennyiség alsó határának 5,125 %-a.

A 24463 gramm össztömegű növényi anyag legkevesebb 717 gramm Δ -9 THC hatóanyagot, míg a 6707 gramm össztömegű növényi anyag legkevesebb 536 gramm Δ -9 THC hatóanyagot tartalmaz, így az 1253 gramm Δ -9 THC hatóanyag meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 62,65-szorosa.

II.rendű vádlottól lefoglalt pénz összesen 942 000 forint volt.

A VI/a. tényállás harmadik bekezdésében az átvett kábítószer fajtája és mennyisége pontosan meg nem állapítható.

A VI/b. tényállásban a 4 kg marihuána becsült tiszta hatóanyagtartalma legalább 0,4 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának a 40 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának a 2 %-a.

A VI/b. tényállásban a 0,38 gramm növényi anyag becsült tiszta hatóanyagtartalma 0,000076 gramm Δ -9 THC, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 0,0076 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,00038 %-a.

A 0,76 gramm por amfetamin-bázis tartalma legfeljebb 0,342 grammra becsülhető, amely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 68,4 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 3,4 %-a.

A 83,6 gramm fehér színű por $8,25 \pm 0,22$ gramm amfetamin-bázist tartalmaz, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 1650 %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 82,5 %-a.

A 47. oldal 8. bekezdésében a jelentős mennyiség felső határa helyesen alsó határ. Ugyanezen oldal utolsó bekezdésében mellőzi az ítélet tábla a „vádlott elfogását követő napon” megjegyzést, mivel a házkutatásra 2006. április 27. napján került sor, míg IV.rendű vádlottat csak 2007. április 12. napján vették őrizetbe.

Az 1,98 gramm növényi anyag becsülhetően legalább 0,000396 gramm Δ -9 THC hatóanyagot tartalmaz, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 0,0396 %-a.

A VIII. tényállásban a sértett sérülései kis-közepes erejű tompa erőbehatásra keletkeztek.

E kiegészítésekkel és pontosításokkal a megyei bíróság által megállapított tényállás mindenben megalapozott, ezért a Be. 352 §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a kábítószeres tiszta hatóanyagtartalmát a tényállásban szükséges rögzíteni, ahogy erre helyesen utalt is az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában (123. oldal 6. bekezdés), azonban mindezt elmulasztotta feltüntetni, ezért az ítélet tábla pótolta.

Az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi a másodfokú bíróság a 90. oldal 5. bekezdését, továbbá a 6. bekezdés utolsó mondatát, mivel az ott tett megállapítások ellentétesek a III. tényállásban írtakkal. A tényállás pedig etekintetben is a rendelkezésre álló bizonyítékokon alapul, s így megalapozott.

A másodfokon irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le az érintett vádlottak bűnösségére és a terhükre megállapított bűncselekmények jogi minősítése is - egy kivétellel - helyes és törvényes.

I.rendű vádlott vonatkozásában az ítélet tábla - egyetértve a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség fellebbezésében e körben írtakkal - a következőket tartja szükségesnek rögzíteni.

A megállapított és irányadó tényállás olyan tényeket nem tartalmaz, amelyekből kétséget kizáróan levonható lenne az a ténybeli következtetés, hogy I.rendű és IV.rendű vádlottak kábítószer-kereskedelemmel összefüggő kapcsolata révén I.rendű vádlott feltétlenül jelentős mennyiségű kábítószerre követte volna el a tényállás-szerű magatartást.

Az ítélet tábla ezért mellőzi az ítélet indokolásából (125. oldal 4. bekezdés), hogy I.rendű vádlott terhére megállapítható a IV.rendű vádlott által forgalmazott kábítószer-mennyiséghez való kapcsolódás, s így a cselekménye jelentős mennyiségre elkövetettnek minősül.

A tényállásban konkrétan megállapított mennyiségek összegzését követően csak olyan kétséget kizáró megállapítás tehető, hogy I.rendű vádlott a kábítószer kereskedelemmel foglalkozó hálózatban olyan mennyiségű kábítószerrel került tényállás-szerű kapcsolatba, amelynek összmenyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el.

Az ítélet tábla ezért I.rendű vádlott közegészség elleni cselekményét 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pont I. fordulata szerint minősülő és büntetendő társtettesként, bűnszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetéseként minősíti.

A megyei bíróság feltárta a vádlottak javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, melyeket a következőkkel szükséges kiegészíteni:

A többszörös halmazatnak VIII.rendű vádlott esetében is súlyosító hatása van, míg enyhítő körülményként kell értékelni I.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak esetében azt, hogy a testi épség elleni bűncselekmény kísérleti szakban maradt.

Az ítélet tábla az érintett vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket az elsőfokú ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy azok neme és mértéke törvényes, igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához. Az ítélet tábla a közegészség ellen elkövetett bűncselekmény minősítésének enyhébbre változása folytán

kizárólag I.rendű vádlott vonatkozásában látott lehetőséget a büntetés enyhítésére. E vádlottnál a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának érintetlenül hagyása mellett a rendelkező részben írtak szerint enyhítette a fegyházbüntetést és ehhez igazítva a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét.

Itt utal a másodfokú bíróság arra, hogy bár XX.rendű vádlott a terhére rótt vagyon- és testi épség elleni bűncselekmények elkövetésekor valóban büntetlen volt, ugyanakkor más büntetőeljárás hatálya alatt állt, amiért büntetőjogi felelősségét később meg is állapították. Így az ítéletábra az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítésére nem látott alapot e vádlott esetében.

A rögzítettek alapján az érintett vádlottaknak és védőiknek a büntetés enyhítését célzó perorvoslata, valamint a felmentésre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre. Ez utóbbi kapcsán rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az érintett védők a megyei bíróságétól eltérő jogi álláspontjukat a bizonyítékok másfajta értékelésével igyekeztek alátámasztani. Ezzel az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadták, amelyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetnek, mert a bizonyítékok eltérő értékelése ebben az esetben a törvénynél fogva kizárt.

Az ítéletábra a jelentős időmúlásra tekintettel nem tartotta szükségesnek II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak büntetésének súlyosítását.

A másodfokú bíróság VIII.rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit a Be. 258. §-a (2) bekezdésének d/ pontjának, a 2007. évi CLXIII. törvénnyel módosított és 2008. január 1. napjától hatályos szövegezése alapján nevezte meg, egyben elírás miatt rögzítette VIII.rendű, IX. r. vádlottak házi őrizetének időtartamát. A házi őrizet beszámítására törvényesen került sor, amelynek jogszabályi alapja a Btk. 99. §-ának (3) bekezdése.

Az elsőfokú bíróság a megítélt polgári jogi igény után az államnak járó eljárási illetékről nem rendelkezett, ezért az ítéletábra az 1990. évi XCIII. törvény 42. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján ezt pótolta.

A másodfokú bíróság csak I.rendű vádlott tekintetében találta részben megalapozottnak a bejelentett jogorvoslatot, ezért a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

I.rendű, II.rendű, III.rendű, valamint IV.rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig, míg XXI.rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2010. október 21. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés tartamába, figyelemmel a Btk. 99. §-ának (1) bekezdésében írtakra.

Az elsőfokú eljárásban a bűnügyi költségnek az állam terhén maradó részére vonatkozó rendelkezés a Be. 339. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A fellebbezési eljárásban az érintett vádlottakkal kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetéséről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Végezetül az ítélet tábla rögzítette II.rendű, III.rendű, VIII.rendű és XXI.rendű vádlottak időközben megváltozott lakcímét, míg IX. r., valamint XX.rendű vádlottak anyja nevét helyesen, illetve XVI.rendű vádlott új személyazonosító okmányának számát.

D e b r e c e n , 2011. január 20.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.341/2007/691. számú ítélete I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V. r., VIII.rendű, IX.rendű, XVI.rendű, XX.rendű és XXI.rendű vádlottak vonatkozásában a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2011. január 20.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -